

List do Galacjan

Rozdział 1

1. Paweł, Apostoł (nie od ludzi, ani przez człowieka, ale przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który go wzbudził od umarłych;) 2. I wszyscy bracia, którzy są ze mną, zborom Galackim. 3. Łaska wam i pokój niech będzie od Boga Ojca i Pana naszego, Jezusa Chrystusa. 4. Który wydał samego siebie za grzechy nasze, aby nas wyrwał z teraźniejszego wieku złego według woli Boga i Ojca naszego; 5. Któremu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen. 6. Dziwuję się, iż tak prędko dacie się przenosić od tego, który was powołał ku łasce Chrystusowej, do inszej Ewangelii; 7. Która nie jest inszą; tylko niektórzy są, co was turbują i chcą wywrócić Ewangeliję Chrystusową. 8. Ale choćbyśmy i my, albo Anioł z nieba opowiadał wam Ewangeliję mimo tę, którąśmy wam opowiadali, niech będzie przeklęty. 9. Jakośmy przedtem powiedzieli i teraz znowu mówię: Jeźliby wam kto inną Ewangeliję opowiadał mimo tę, którąście przyjęli, niech będzie przeklęty. 10. Albowiem terazże do ludzi was namawiam, czyli do Boga? Albo szukamli, abym się podobał ludziom? Zaiste, jeźlibym się jeszcze ludziom chciał podobać, nie byłbym sługą Chrystusowym. 11. A oznajmuję wam bracia! iż Ewangelija, która jest opowiadana ode mnie, nie jest według człowieka. 12. Albowiem ja anim jej wziął, anim się jej nauczył od człowieka, ale przez objawienie Jezusa Chrystusa. 13. Boście słyszeli o mojem obcowaniu niekiedy w Żydostwie, zem nader prześladował zbór Boży i burzyłem go; 14. I postępowalem w Żydostwie nad wiele rówieśników moich w narodzie moim, będąc nader gorliwym miłośnikiem ustaw moich ojczystych. 15. Ale gdy się upodobało Bogu, który mię odłączył z żywota matki mojej, i powołał z łaski swojej, 16. Aby objawił Syna swego we mnie, abym go opowiadał między poganami, wnetże nie radziłem się ciała i krwi; 17. Anim się wrócił do Jeruzalemu, do tych, którzy przede mną byli Apostołami, alem szedł do Arabii i wróciłem się zasię do Damaszku. 18. Potem po trzech latach wstąpiłem do Jeruzalemu, abym się ujrzał z Piotrem; i mieszkalem u niego piętnaście dni. 19. A inszegom z Apostołów nie widział, oprócz Jakóba, brata Pańskiego. 20. A co wam piszę, oto się przed Bogiem oświadczam, żeć nie kłamię. 21. Zatemem przyszedł do krain Syryi i Cylicyi; 22. A byłem nieznanym z twarzy zborom żydowskim, które są w Chrystusie; 23. Lecz tylko byli usłyszeli, iż ten, który prześladował nas niekiedy, teraz opowiada wiarę, którą przedtem burzył. I chwalili Boga ze mnie.

Rozdział 2

1. Potem po czternastu latach wstąpiłem zasię do Jeruzalemu z Barnabaszem, wziąwszy z sobą i Tytusa. 2. A wstąpiłem według objawienia i przełożyłem im Ewangeliję, którą każę między poganami, a zwłaszcza zacniejszym, bym snąć nadaremno nie bieżał, albo przedtem nie biegał. 3. Ale ani Tytus, który ze mną był, będąc Grekiem, nie był przymuszony obrzezać się, 4. A to dla wprowadzonych fałszywych braci, którzy się wkradli, aby wyszpiegowali wolność naszą, którą mamy w Chrystusie

Jezusie, aby nas w niewolę podbili. **5.** Którymeśmy i na chwilę nie ustąpili, i nie poddali się, aby u was prawda Ewangelii została. **6.** A od tych, którzy się zdadzą być czems, (acz jakimi niekiedy byli, nic mi na tem; bo osoby człowieczej Bóg nie przyjmuje), ci mówię, którzy się zdali być czems, nic mi nie przydali. **7.** Owszem, przeciwnym obyczajem, widząc, iż mi jest zwierzona Ewangelija między nieobrzezanymi, jako Piotrowi między obrzezanymi, **8.** (Albowiem ten, który był skuteczny przez Piotra w apostołstwie między obrzezanymi, skuteczny był i we mnie między poganami.) **9.** I poznawszy łaskę mnie daną, Jakób i Kiefas, i Jan, którzy się zdadzą być filarami, podali prawicę mnie i Barnabaszowi na towarzystwo, abyśmy my między poganami, a oni między obrzezanymi kazali. **10.** Tylko upomnieli, abyśmy na ubogich pamiętali, o com się też pilnie starał, abym to uczynił. **11.** A gdy przyszedł Piotr do Antyjochii, sprzeciwiłem się mu w twarz; i był godzin nagany. **12.** Albowiem przedtem, niż przyszli niektórzy od Jakóba, współ z poganami jadł; a gdy ci przyszli, schrańcał się i odłączał, bojąc się tych, którzy byli z obrzezania. **13.** A współ z nim obłudnie się obchodzili i drudzy Żydzi, tak że i Barnabasz uwiedziony był tą ich obłudą. **14.** Ale gdym obaczył, iż nie prosto chodzą w prawdzie Ewangelii, rzekłem Piotrowi przed wszystkimi: Ponieważ ty, będąc Żydem, po pogańsku żyjesz a nie po żydowsku, czemuż pogan przymuszasz po żydowsku żyć? **15.** My, którzyśmy z przyrodzenia Żydowie a nie z pogan grzesznicy, **16.** Wiedząc, iż nie bywa usprawiedliwiony człowiek z uczynków zakonu, ale przez wiarę w Jezusa Chrystusa, i myśmy w Jezusa Chrystusa uwierzyli, abyśmy byli usprawiedliwieni z wiary Chrystusowej, a nie z uczynków zakonu, przeto że nie będzie usprawiedliwione z uczynków zakonu żadne ciało. **17.** A jeżeli my szukając, abyśmy byli usprawiedliwieni w Chrystusie, znajdujemy się też grzesznikami, tedy Chrystus jest sługą grzechu? Nie daj tego Boże! **18.** Albowiem jeżeli to, com zburzył, znowu zasię buduję, przestępcą samego siebie czynię. **19.** Bom ja przez zakon zakonowi umarł, abym żył Bogu. **20.** Z Chrystusem jestem ukrzyżowany, a żyję już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus; a to że teraz w ciele żyję, w wierze Syna Bożego żyję, który mię umiłował i wydał samego siebie za mię. **21.** Nie odrzucam tej łaski Bożej; bo jeżeli przez zakon jest sprawiedliwość, tedy Chrystus próżno umarł.

Rozdział 3

1. O głupi Galatowie! Któż was omamił, abyście prawdzie nie byli posłuszni, którym przed oczyma Jezus Chrystus przedtem był wymalowany, i między wami ukrzyżowany? **2.** Tego tylko rad bym się nauczył od was: Z uczynkówli zakonu wzięliście Ducha, czyli z słuchania wiary? **3.** Takeście głupi? począwszy duchem, teraz ciałem dokonywacie? **4.** Takeście wiele cierpieli darmo, jeżeli tylko i darmo? **5.** Ten tedy, który wam dodaje ducha i czyni cuda między wami, z uczynkówże zakonu to czyni, czyli z słuchania wiary? **6.** Tak jako "Abraham uwierzył Bogu i przyczytano mu to ku sprawiedliwości". **7.** Widzicie tedy, że ci, którzy są z wiary, ci są synami Abrahamowymi. **8.** A upatrzwszy to Pismo, iż z wiary Bóg usprawiedliwia pogan, przedtem opowiedziało Abrahamowi, iż w tobie będą błogosławione wszystkie narody. **9.** A tak ci, którzy są z wiary, dostępują błogosławieństwa z wiernym Abrahamem. **10.** Albowiem

ile ich jest z uczynków zakonu, pod przeklęstwem są; bo napisane: Przeklęty każdy, który by nie został we wszystkim, co napisane w księgach zakonu, aby to czynił. **11.** A iż przez zakon nikt nie bywa usprawiedliwiony przed Bogiem, jawna jest stąd, bo "sprawiedliwy z wiary żyć będzie". **12.** Ale zakon nie jest ci z wiary; lecz "człowiek, który by je czynił, żyć będzie przez nie". **13.** Ale Chrystus odkupił nas z przeklęstwa zakonu, stawszy się za nas przeklęstwem, (albowiem napisane: Przeklęty każdy, który wisi na drzewie). **14.** Aby na pogan błogosławieństwo Abrahamowe przyszło w Chrystusie Jezusie, i abyśmy obietnicę Ducha wzięli przez wiarę. **15.** Bracia! po ludzku mówię: a wszak i człowieczego testamentu utwierdzonego nikt nie łamie, ani do niego co przydaje. **16.** Lecz Abrahamowi uczynione są obietnice i nasieniu jego; nie mówi: I nasieniom jego, jako o wielu, ale jako o jednym: I nasieniu twemu, które jest Chrystus. **17.** To tedy mówię, iż przymierza przedtem od Boga utwierdzonego względem Chrystusa, zakon, który po czterechset i po trzydziestu lat nastał, nie znosi, aby miał zepsuć obietnicę Bożą. **18.** Albowiem jeźliż z zakonu jest dziedzictwo, jużci nie z obietnicy; lecz Abrahamowi przez obietnicę darował je Bóg. **19.** Cóż tedy zakon? Dla przestępstwa przydany jest, ażby przyszło ono nasienie, któremu się stała obietnica, sporządzony przez Aniołów i przez rękę pośrednika. **20.** Lecz pośrednik nie jest jednego, ale Bóg jeden jest. **21.** Zakon tedy jest przeciwko obietnicom Bożym? Nie daj tego Boże! albowiem gdyby był dany zakon, który by mógł ożywiać, prawdziwiec by z zakonu była sprawiedliwość. **22.** Ale Pismo zamknęło wszystko pod grzech, aby obietnica z wiary Jezusa Chrystusa była dana wierzącym. **23.** A przedtem, niż przyszła wiara, byliśmy pod zakonem strzeżeni, wspólnie zamknieni będąc w tę wiarę, która potem miała być objawiona. **24.** A przetoż zakon pedagogiem naszym był do Chrystusa, abyśmy z wiary byli usprawiedliwieni. **25.** Ale gdy przyszła wiara, już nie jesteśmy pod pedagogiem. **26.** Albowiem wszyscy synami Bożymi jesteście przez wiarę w Chrystusie Jezusie. **27.** Bo którzykolwiek jesteście w Chrystusa ochrzczeni, w Chrystusaście się oblekli. **28.** Nie masz Żyda, ani Greka; nie masz niewolnika ani wolnego; nie masz mężczyzny i niewiasty; albowiem wszyscy wy jednym jesteście w Chrystusie Jezusie. **29.** A jeźliście wy Chrystusowi, tedyście nasieniem Abrahamowem, a według obietnicy dziedzicami.

Rozdział 4

1. Mówię tedy: (bracia!) Pokąd dziedzic jest dziecięciem, nic nie jest różny od sługi, panem będąc wszystkiego; **2.** Ale jest pod opiekunami i dozorcami aż do czasu zamierzenia ojcowskiego. **3.** Także i my, gdyśmy byli dziećmi, pod żywioły świata byliśmy zniewoleni. **4.** Lecz gdy przyszło wypełnienie czasu, posłał Bóg onego Syna swego, który się urodził z niewiasty, który się stał pod zakonem, **5.** Aby tych, którzy pod zakonem byli, wykupił, żebyśmy prawa przysposobienia za synów dostąpili. **6.** A iżeście synowie, przetoż posłał Bóg Ducha Syna swego w serca wasze, wołającego Abba, to jest Ojczy. **7.** A tak już więcej nie jesteś niewolnikiem, ale synem; a ponieważ synem, tedy i dziedzicem Bożym przez Chrystusa. **8.** Aleć naonczas nie znając Boga, służyliście tym, którzy z przyrodzenia nie są bogowie.

9. A teraz poznawszy Boga, owszem i poznani będąc od Boga, jakoż się zaś nazad wracacie ku żywiołom młłym i mizernym, którym zasię znowu służyć chcecie? **10.** Przestrzegacie dni i miesiące, i czasy, i lata. **11.** Boję się o was, bym śnać darmo nie pracował około was. **12.** Bądźcie jako ja, gdyżem i ja jest jako wy, bracia! proszę was. W niczemeście mnie nie ukrzywdzili. **13.** Bo wiecie, żem w słabości ciała wam z przodku Ewangieliję opowiadał. **14.** A pokuszenia mego, które było w ciele mojem, sobie nie lekceważyliście, aniście niem gardzili, aleście mię jako Anioła Bożego przyjęli i jako Chrystusa Jezusa. **15.** Jakież tedy było błogosławieństwo wasze? albowiem wam daję świadectwo, iż, by była rzecz można, dalibyście mi byli wyłupiwszy oczy wasze. **16.** Takżem się stał nieprzyjacielem waszym, prawdę wam mówiąc? **17.** Pałają ku wam miłością nie dobrze, owszem chcą was odstrychnąć, abyście ich miłowali. **18.** A dobrać rzecz, pałać miłością w dobrem zawsze, a nie tylko, gdy jest obecnym u was. **19.** Działki moje! (które znowu z boleścią rodzę, ażby Chrystus był wykształtowany w was), **20.** Chciałbym teraz być u was i odmienić głos mój, ponieważ wątpię o was. **21.** Powiedzcie mi, którzy pod zakonem chcecie być, nie słuchacież zakonu? **22.** Albowiem napisane, iż Abraham miał dwóch synów, jednego z niewolnicy, a drugiego z wolnej. **23.** Lecz ten, który był z niewolnicy, według ciała się urodził, a który z wolnej, według obietnicy. **24.** Przez co znaczą się insze rzeczy; albowiem te są one dwa testamenty; jeden z góry Synajskiej, który rodzi w niewolę; a ten jest jako Agar. **25.** Albowiem Agar jest góra Synaj w Arabii, a stosuje się do niej terażniejsze Jeruzalem; bo jest w niewoli z działkami swojemi. **26.** Lecz ono górne Jeruzalem wolne jest, które jest matką wszystkich nas. **27.** Albowiem napisano: Rozwesel się niepłodna, która nie rodzisz; porwij się, a zawołaj, która nie pracujesz w porodzeniu; bo ta opuszczona wiele ma dziełek, więcej niż ta, która ma męża. **28.** My tedy, bracia! tak jako Izaak, jesteśmy działkami obietnicy. **29.** Ale jako na on czas ten, który się był urodził według ciała, prześladował tego, który się był urodził według ducha, tak się dzieje i teraz. **30.** Ale co mówi Pismo? Wyrzuć niewolnicę i syna jej; albowiem nie będzie dziedziczył syn niewolnicy z synem wolnej, **31.** A tak, bracia! nie jesteśmy dziećmi niewolnicy, ale wolnej.

Rozdział 5

1. Stójcie tedy w tej wolności, którą nas Chrystus wolnymi uczynił, a nie poddawajcie się znowu pod jarzmo niewoli. **2.** Oto ja Paweł mówię wam, iż jeżeli się obrzezywać będziecie, Chrystus wam nic nie pomoże. **3.** A oświadczam się zasię przed każdym człowiekiem, który się obrzezuje, iż powinien wszystek zakon pełnić. **4.** Pozbawiliście się Chrystusa, którzykolwiek się przez zakon usprawiedliwiacie; wypadliście z łaski. **5.** Albowiem my duchem z wiary nadziei sprawiedliwości oczekujemy. **6.** Bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezka nic nie waży, ani nieobrzezka, ale wiara przez miłość skuteczna; **7.** Bieżeliście dobrze; któż wam przeszkodził, abyście nie byli posłusznymi prawdzie? **8.** Ta namowa nie jestci z tego, który was powołuje. **9.** Trochę kwasu wszystko zaczynienie zakwasza. **10.** Ja mam nadzieję o was w Panu, iż nic inszego rozumieć nie będziecie; a ten, który was turbuje, odniesie sąd, ktokolwiek

jest. **11.** A ja, bracia! jeśli jeszcze obrzezkę każę, czemuż jeszcze prześladowanie cierpię? Toć tedy zniszczone jest zgorszenie krzyżowe. **12.** Bodajże i odjęci byli, którzy wam niepokój czynią. **13.** Albowiem wy ku wolności powołani jesteście, bracia! tylko pod zasłoną tej wolności ciała nie pozwalajcie, ale z miłości służcie jedni drugim. **14.** Bo wszystek zakon w jednym się słowie zamyka, to jest w tem: Będziesz miłował bliźniego twego jako samego siebie. **15.** Ale jeśli jedni drugich kásacie i pożeracie, patrzajcież, abyście jedni od drugich nie byli strawieni. **16.** A to mówię: Duchem postępujcie, a pożądliwości ciała nie wykonywajcie. **17.** Albowiem ciało pożąda przeciwko duchowi, a duch przeciwko ciału; a te rzeczy są sobie przeciwne, abyście nie to, co chcecie, czynili. **18.** Lecz jeśli duchem bywacie prowadzeni, nie jesteście pod zakonem. **19.** A jawneć są uczynki ciała, które te są: Cudzołóstwo, wszeteczeństwo, nieczystość, rozpusta, **20.** Bałwochwalstwo, czary, nieprzyjaźni, swary, nienawiści, gniewy, spory, niesnaski, kacerstwa, **21.** Zazdrości, mężobójstwa, pijaństwa, biesiady, i tym podobne rzeczy, o których przepowiadam wam, jakom i przedtem powiedział, iż którzy takowe rzeczy czynią, królestwa Bożego nie odziedziczą. **22.** Ale owoc Ducha jest miłość, wesele, pokój, nieskwapliwość, dobrotliwość, dobroć, wiara, cichość, wstrzeźliwość. **23.** Przeciwno takowym nie masz zakonu. **24.** Albowiem którzy są Chrystusowi, ciało swoje ukrzyżowali z namiętnościami i z pożądliwościami. **25.** Jeśli duchem żyjemy, duchem też postępujmy. **26.** Nie bądźmy chciwi próżnej chwały, jedni drugich wyzywając, jedni drugim zajrzając.

Rozdział 6

1. Bracia! jeźliby też człowiek zachwycony był w jakim upadku, wy duchowni: naprawiajcie takiego w duchu cichości, upatrując każdy samego siebie, abyś i ty nie był kuszony. **2.** Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełniajcie zakon Chrystusowy. **3.** Albowiem jeśli kto mniema, żeby czem był, nie będąc niczem, takiego zawodzi własny umysł jego. **4.** Ale każdy niechaj własnego swego uczynku doświadcza, a tedy sam w sobie chwałę mieć będzie, a nie w drugim. **5.** Albowiem każdy swoje własne brzemie poniesie. **6.** A niech udziela ten, który bywa nauczany w słowie, temu, który go naucza, ze wszystkich dóbr. **7.** Nie błąǳcie; Bóg się nie da z siebie naśmiewać; albowiem cobykolwiek siał człowiek, to też żąć będzie. **8.** Bo kto sieje ciała swemu, z ciała żąć będzie skażenie; ale kto sieje duchowi, z ducha żąć będzie żywot wieczny. **9.** A dobrze czyniąc nie słabiejmy; albowiem czasu swojego żąć będziemy nie ustawając. **10.** Przeto tedy, póki czas mamy, dobrze czynmy wszystkim, a najwięcej domownikom wiary. **11.** Widzicie, jakim długi list wam napisał ręką moją. **12.** Którzykolwiek chcą być pozorni według ciała, ci was przymuszają, abyście się obrzezali, tylko aby dla krzyża Chrystusowego prześladowania nie cierpieli. **13.** Albowiem i ci, którzy się obrzezują, nie zachowują zakonu sami, ale chcą, abyście się wy obrzezali, żeby się z ciała waszego chlubili. **14.** Ale ja, nie daj Boże, abym się miał chlubić, tylko w krzyżu Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego mi jest świat ukrzyżowany, a ja światu. **15.** Albowiem w Chrystusie Jezusie ani obrzezka nic nie waży, ani nieobrzezka, ale nowe stworzenie.

16. A którzykolwiek według tego sznuru postępować będą, pokój na nich przyjdzie i miłosierdzie, i na lud Boży Izraelski. **17.** Na ostatek niechaj mi nikt trudności nie zadaje; albowiem ja piętna Pana Jezusowe noszę na ciele mojem. **18.** Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z duchem waszym, bracia! Amen.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.